

عنوان مقاله:

بررسی میزان صلاحیت فرهنگی در پرستاران بالینی: یک مطالعه توصیفی

محل انتشار:

مجله مراقبت و سلامت در اتاق عمل ابن سینا، دوره 28، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

صفورا یداللهی - PhD Student in Nursing Education, School of Nursing and Midwifery, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

عباس عبادی - Professor, Department of Nursing Management, School of Nursing and Midwifery, Behavioral Sciences Research Center, Lifestyle Research Institute, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

شهرام مولوی نژاد - Assistant Professor, Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Nursing Care Research Center for Chronic Diseases, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

مرضیه اسدی ذاکر - Assistant Professor, Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

امل ساکی مالچی - Assistant Professor, Department of Biostatistics and Epidemiology, School of Health, Jundishapur University of Medical Sciences, Ahvaz, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: صلاحیت فرهنگی به معنای آن است که یک فرد یا یک سازمان بتواند به طور موثر در بستری از باورهای فرهنگی، رفتارها و نیازهای مشتریان و جامعه کار کند. باتوجه به ضرورت وجود این ویژگی در پرستاران، مطالعه حاضر با هدف بررسی میزان صلاحیت فرهنگی در پرستاران شاغل انجام شد. روش کار: این مطالعه توصیفی روی ۲۳۰ نفر از پرستاران شاغل در بیمارستان های آموزشی و خصوصی اهواز و اصفهان انجام شد. روش نمونه گیری، تصادفی و با در نظر گرفتن معیارهای ورود بود. ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسش نامه سنجش صلاحیت فرهنگی محقق ساخته بود. داده ها با نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ و آزمون های توصیفی و استنباطی (تی مستقل، آنالیز واریانس، و آزمون توکی) تحلیل شدند. یافته ها: ۸/۶۷ درصد از شرکت کنندگان خانم بودند و ۶/۹۲ درصد مدرک کارشناسی داشتند. میانگین سابقه کار ۱۰ سال بود و ۱/۶۹ درصد از پرستاران تجربه کار با فرهنگ های مختلف را ذکر کردند. میانگین نمره صلاحیت فرهنگی پرستاران در سطح متوسط ($58/11 \pm 8/104$) ارزیابی شد. همچنین، نتایج نشان داد میانگین نمره صلاحیت فرهنگی در بعد انعطاف پذیری بالاترین ($46/3 \pm 46/24$) و در بعد تمایل فرهنگی پایین ترین ($90/3 \pm 73/10$) سطح را داشت. نتیجه گیری: باتوجه به گسترش تنوع فرهنگی بیماران در کشور ایران، سطح متوسط صلاحیت فرهنگی پرستاران در این مطالعه بیانگر لزوم افزایش توجه و برنامه ریزی مدیران پرستاری در جهت ارتقای صلاحیت فرهنگی پرستاران، ضمن خدمت است.

کلمات کلیدی:

Cultural competence, Cultural flexibility, Cultural desire, Culturally competent care, Nurse, Iran
صلاحیت فرهنگی، انعطاف پذیری فرهنگی، تمایل فرهنگی، مراقبت فرهنگی، پرستار، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1882233>

